

ת"פ 15042/01/20 - מדינת ישראל, תביעות מחוז מרכז שלוחת רחובות נגד תמר טקלה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15042-01-20 מדינת ישראל נ' טקלה

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:

המאשימה מדינת ישראל
תביעות מחוז מרכז שלוחת רחובות
באמצעות עוה"ד הדר פרשר
נגד

הנאשם תמר טקלה
באמצעות עוה"ד איתי שוחט

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דיוני בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בחבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). הסדר הטיעון הדיוני לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך בהסכמת הצדדים, שירות המבחן התבקש לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה. כמו כן לבקשת בא כוח הנאשם התבקש שירות המבחן לבחון אפשרות הארכת מאסר מותנה העומד ותלוי כנגד הנאשם.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתמצית, ביום 19/12/2019 תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה אותו בשתי מכות אגרופ בפניו משום שחשד כי צילם אדם אחר במצלמת הטלפון הנייד. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות ושברים כדלקמן: המטומה ודימום מעין שמאל; פה ולוע; שן שבורה, המטומות בריריות, 2 חתכים בשפה עליונה שנתפרו בויקרייל ראפיר 4-0; פנים: חתך באף מימין נוקה ונתפר, שבר של רצפת הארובה משמאל עם אמפיזמה בכל ארובת העין, צניחה של מקטע עצם לתוך הסינוס המקסילרי משמאל ושבר אפי ללא תזוזה. בעקבות כך, פונה המתלון לבית החולים ונזקק לטיפול רפואי.

תסקירי שירות המבחן

3. תסקירי שירות המבחן סוקרים את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית והתייחסות הנאשם לעבירה בה הורשע, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכוי לשיקום, התהליך הטיפולי המשמעותי והמקדם שעבר הנאשם, וכן התרשמות והמלצה.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 16.6.2021 (להלן: התסקיר הראשון), עולה כי הנאשם יליד אתיופיה בן 31, עלה לארץ עם משפחתו בגיל 6, רווק ואב לילדה בת 6 הנמצאת במשמורת אימה והוא מקיים עמה קשר קבוע. בילדותו חווה אלימות מצד אביו, שולב בפנימית "קדמה" בשל בעיות התנהגות ובתקופה זו עשה שימוש לרעה באלכוהול ובסמים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. בהיותו נער היה מעורב הנאשם בעבירות אלימות בגין שהה במעצר בית כחצי שנה, ולאחר מכן השתלב בטיפול ומעקב של שירות המבחן לנוער, באותה העת לא הביע

נזקקות לכן לא שולב בטיפול. הנאשם גויס לצבא ולאחר חודש שוחרר על רקע חבלה בראשו. לאורך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות. שירות המבחן התרשם כי מתוך חשיפה לאלימות בילדותו, הפנים הנאשם התנהגות אלימה כדרך להתמודדות עם סיטואציות קונפליקטואליות ומצבי תסכול.

הנאשם שיתף את קצינת המבחן כי החל בגיל 14 לצרוך סמים מסוג קאנביס וכן לשתות אלכוהול באופן קבוע, בהמשך החל לעשות שימוש בקוקאין וכשהיה כבן 28 החל לעשות שימוש גם בסמים מסוג קריסטל ואקסטזי. בגיל 26 החל להמר ובשל אורח חיים זה נקלע לחובות כלכליים.

הנאשם שולב בהליכי המעצר בקהילה הטיפולית "אור אביבה", שם שהה כשנה. עם סיום התהליך הטיפול בקהילה המשיך הטיפול בהוסטל בבית שמש, לצד השתלבות במסגרת תעסוקתית. גורמי הטיפול התרשמו מתהליך משמעותי של לקיחת אחריות על העבירה ועל אורח החיים שקיים הנאשם עובר למעצרו וזאת לצד גילוי הבנה, חמלה, זיהוי רגשותיהם של הסובבים אותו. להערכתם הנאשם ממוקד בתהליך הטיפול ומפיק כלים ומודעות למניעים העמוקים שבבסיס מעשיו.

באשר לעבירה בה הורשע נמסר כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצועה ותיאר כי באותה העת היה שרוי תחת השפעת אלכוהול וללא תודעה מלאה על מעשיו ותגובותיו. להתרשמות שירות המבחן הנאשם מגלה יכולת לקיים שיח גלוי על דפוסי השימוש בסמים ואלכוהול ועל התנהלותו תחת השפעת חומרים אלו, וזאת מבלי לשלול קיומם של דפוסים אלימים מוקדמים באישיותו, אשר הוצאו מהכוח אל הפועל בעקבות השפעתו מסירת עכבות האלכוהול. כמו כן התרשם השירות מהנאשם כגבר צעיר בעל יכולות וכישורים, ומנכונותו לערוך שינוי משמעותי בחייו תוך התבוננות פנימית במטרה להשיג גיבוש זהות ושיקום. לצד זאת, הפנה שירות המבחן לגורמי הסיכון ובהם, העובדה כי הנאשם גדל בצל דחק ואלימות ולאורך שנות התבגרותו נעדרו ממנו כלים להתמודדות עם מורכבות במישורי חיי השונים ורישומי הפלילי של הנאשם, החזרתיות במעשיו והתנהלותו עוברת החוק. על מנת לעקוב ולפקח על התקדמותו של הנאשם בתהליך השיקום ואחר צעדיו לקראת ייצוב במישורי חיי, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בשלושה חודשים.

5. בתסקיר מיום 13.9.2021 (להלן: התסקיר השני), עדכן קצין המבחן כי בתקופת הדחייה עמד בקשר עם הנאשם וגורמי הטיפול בקהילה ועקב אחר התקדמותו של הנאשם בטיפול בהוסטל. להתרשמותו, הנאשם עובר תהליך חיובי משמעותי ומקדם. כן התרשם קצין המבחן מהפקת לקחים ראשונית ומתובנות בונות באשר לדפוסי השימוש בסמים ובחומרים משני תודעה אחרים.

שירות המבחן הוסיף ועדכן כי כהמשך לתהליך הטיפול התקיימה וועדת הערכה, שם נמסרה התרשמותם של גורמי הטיפול בהוסטל מכישוריו החברתיים וממסוגלות יציבה לניהול אורח חיים אחראי ועצמאי. מכאן גובשה עבור הנאשם תכנית טיפולית, חודדו מוקדי טיפול עתידיים כשמירה על רצף תעסוקתי וניהול חיים עצמאיים, קיום שיח ישיר ומקדם בנושא התמכרותו להימורים וכן בנוגע להבנת דפוסי האלימות כדרך התמודדות במצבי מצוקה. על רקע זאת ועל מנת להפחית סיכון לשחזור של התנהגויות רגרסיביות ונטייה לתוקפנות, אימפולסיביות וקושי בשליטה בכעסים, הומלץ על טיפול תומך ומלווה.

שירות המבחן הדגיש כי הוא ער לחומרת העבירות ותוצאות מעשיו הקשים של הנאשם וכן לקיומן של הרשעות קודמות בתחום. אך מנגד עומד תהליך השיקום הממושך והמעמיק בו השתלב הנאשם, ההתמדה והמוטיבציה שהפגין בטיפול, יציבותו התעסוקתית הימנעות משימוש בסמים ומחזרה למעורבות בפעילות עוברת חוק. מכאן המליץ שירות

המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר גם לא בעבודות שירות וזאת מחשש לחשיפה מחודשת ורגרסיביות לגורמים שוליים, אלא ביקש להסתפק במאסר מותנה, צו של"צ, פיצוי לנפגע העבירה וכן הטלת צו מבחן.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותו של אדם לשלמות גופו ובטחונו. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה, הנאשם תקף את המתלונן בעת שהתכופף להרים את מכשיר הטלפון במכות אגרופ בפניו וזאת על רקע של מה בכך. עוד התייחסה המאשימה בטיעוניה לתוצאות הקשות שנגרמו ממעשיו של הנאשם, חבלות ושברים בפניו של המתלונן כפי שאפשר להבחין בתמונות החבלה והמסמכים הרפואיים, ולנזק שנגרם למתלונן כעולה מתצהיר נפגע העבירה (עת/3-5).

לנוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש שנע בין 12-30 חודשי מאסר וענישה נלווית ותמכה עמדתה בהפניה לת.פ 26045-11-20 מדינת ישראל נ' טסמה (להלן: עניין טסמה). לאחר הדיון הוגשו לתיק בית המשפט פסקי דין נוספים שמהם ביקשה ללמוד על מתחם העונש ההולם.

המאשימה הוסיפה וסקרה את התסקירים בעניינו של הנאשם, והדגישה כי היא אינה מתעלמת מההליך הטיפולי שעבר הנאשם, אלא שלטעמה אין המדובר במקרה המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, שכן התהליך הטיפולי עסק בבעיות ההתמכרות של הנאשם לסמים ולא לכוהול בעוד תחום האלימות העומד במוקד כתב האישום המתוקן נזנח ואינו מטופל. מעבר לכך נטען כי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ותוצאותיה.

מכאן בהינתן העובדה כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי ועומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים (עת/1-2), הודייתו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה במצטבר ובאופן שלא יפחת מ- 24 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

7. ב"כ הנאשם פתח את טיעונו כשהוא מצר בשמו של הנאשם על תוצאותיו הקשות של האירוע. לצד דברים אלו טען כי המתחם לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה, אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה, ואף ואינו מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת. בהקשר לכך נטען כי לא מדובר באירוע אלימות ממושך או מתוכנן, אלא אירוע קצר בו תקף הנאשם את המתלונן בידיו בשתי מכות אגרופ בלבד, ללא שימוש בחפצים וללא אכזריות. כמו כן הפנה לכך שכלל המעורבים באירוע, שלושה במספר, היו תחת השפעת אלכוהול. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לקביעת מתחם עונש הולם אשר הרף התחתון שלו מתחיל במאסר מותנה, ותמך עתירתו בפסיקה. כמו כן ביקש בא כוח הנאשם לאבחן את עניין טסמה אליו הפנתה המאשימה העוסקת במקרה חמור כמה מונים מעניינו כאן.

עוד בטיעונו המפורטים עמד בא כוח הנאשם על נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולה בין היתר מתסקיר שירות המבחן ובהן מנה את גילו של הנאשם, נסיבות חייו המורכבות, העובדה כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי, חסך את עדות המתלונן בשלבים השונים של ההליך, וכן את פרק הזמן בו שהה הנאשם במעצר. במוקד הטיעון, עמד התהליך השיקומי יוצא הדופן שעבר הנאשם משלב המעצר שם שוחרר לקהילה טיפולית, ההשתלבות בהוסטל לצד השתלבות במסגרת תעסוקתית ועד היום.

לעמדתו של בא כוח הנאשם, הטלת עונשי מאסר בעבר לא השיגו מטרם ואילו ההליך הטיפולי עשוי לפתוח

עמוד 3

דלת לשיקומו של הנאשם והשבתו לחברה כאזרח מן השורה.

בא כוח הנאשם סיכם והפנה לכך כי מדובר במקרה בו נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך השיקומי וכברת הדרך שעבר, מצדיקים גזירת עונש בתחתית מתחם העונש לו עתר. למצער אם בית המשפט יראה לקבוע מתחם גבוה יותר מן הנטען, הרי בנסיבות מקרה זה ראוי לטעמו לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה משיקולי שיקום ולהורות על הארכת המאסר המותנה העומד ותלוי כנגד הנאשם. עוד בהקשר לכך, ביקש לציין כי השתת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות עשוי לא רק לפגוע בתהליך השיקומי, אלא גם עשוי להביא לרגרסיה במצבו של הנאשם.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, אביא את הדברים מפי אומרם: "אני קודם כל רוצה להתחיל בזה יש חרטה לגבי המקרה שקרה ואני רוצה להתנצל בפני המתלונן. מאז המקרה פעם ראשונה שנתנו לי הזדמנות לטפל בעצמי לקחתי את ההזדמנות הזאת לעשות טיפול. כל החיים שלי הסתבכתי אני נכנס יוצא, נכנס יוצא, עברתי טיפול של קהילה של שנה, חצי שנה הוסטל שמסיים אותו היום. אני מרגיש טוב. אני נקי מסמים ואלכוהול. אני רוצה לשקם את החיים שלי ולהתקדם הלאה. מבקש הזדמנות".

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. בית המשפט העליון חזר ועמד על החומרה היתרה הגלומה בפתרון סכסוכים באמצעים אלימים תוך עשיית דין עצמי, כמו גם על הצורך להחמיר בענישה כנגד הנוקטים באלימות כדי לעקר ולשרש תופעה פסולה זו מקרבנו. ראו מיני רבים, ע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010, בעמ' 6):

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית- המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה".

וכן רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.11.2020); רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019).

11. בחינת מדיניות הענישה הנהוגת בעבירה של חבלה חמורה מלמדת על הקו המחמיר בו נוקט בית המשפט בנוגע לאלו המבקשים לפתור סכסוכים בכוח הזרוע, כאשר הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מתחיל במספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בעוד הרף העליון משתנה בהתאם לנסיבות המקרה ובהן חומרת האלימות

ותוצאותיה. הרף העליון כולל מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. על מדיניות הענישה הנהוגה אפשר ללמוד מפסקי הדין הבאים, אך אבהיר כי חלק מהמקרים עולים בחומרתם על המקרה כאן וחלקם נופלים ממנו. כמו כן, מטבע הדברים, בסופו של דבר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים ובהם נסיבותיו האישיות והבריאותיות של הנאשם, עברו הפלילי, הליכי שיקום, חלוף הזמן וכיוצ"ב, משפיעים גם הם:

רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל (26.01.2021) (להלן: עניין אלזאם) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה קטין מכת אגרוף בפניו, כתוצאה מעוצמת המכה המתלונן נפל ארצה, ונגרמו לו בין היתר, שבר ברצפת ארובת העין ודימומים שונים בקרבת מקום, אשר בגינם נזקק לאשפוז. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם כנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בקשת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם נדחתה, ואולם מצא לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום והשית על הנאשם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות ערעור.

רע"פ 7389/13 טייטלבוים נ' מדינת ישראל (17.12.2013) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע בעבירה של חבלה חמורה בכך ששפך מים חמים מתוך קומקום על המתלונן וכתוצאה מכך, נגרמו למתלונן כוויות בקרקפת; בפנים; בצוואר; בכתפיים; בגב; ובכפות הידיים. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי הולם הנע בין 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית משפט גזר על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות ערעור.

עפ"ג (תל-אביב) 48801-03-21 מזר נ' מדינת ישראל (10.5.2021) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש וחבלה חמורה. הנאשם תקף במכות אגרוף את המתלונן לו היכרות מוקדמת עמו על רקע חשד כי קיים מערכת יחסים רומנטית עם אחותו. כתוצאה מהתקיפה נפל המתלונן ארצה והנאשם התיישב על חזהו של המתלונן והמשיך להכותו. המתלונן ניסה להגן על פניו וחברו ניסה להזיז את הנאשם מהמתלונן בכך שמשך בחולצתו על מנת שיפסיק להכותו. הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך להכות את המתלונן במכות אגרוף בפניו. במעשיו, גרם הנאשם למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר באף עם המטומה פרהנזלית וכן חבלות נוספות באזור העיניים, המטומה פרהאורביטלית עם דימום תת לחמית, נפיחות והמטומות במצח ונפיחות בשפתיים. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם, 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מרכז) 42992-03-18 מדינת ישראל נ' ברכה (29.4.2019) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה. בהתאם לאמור בכתב האישום, כשבועיים לאחר פטירת אמו של הנאשם, אשר בבעלותה הייתה חנות מכולת, נתקל הנאשם במתלונן וצעק לעברו "מה אתה אומר על אמא שלי שלא הייתה צלולה?", ומיד לאחר מכן היכה אותו במכת אגרוף בפניו וסטר לו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן חבלות חמורות - שברים באזור ארובת העין ושברים בקירות הסינוס. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה ורכיבים נלווים וגזר על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערעור לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ע"פ (מרכז) 47734-01-17 שרעבי נ' מדינת ישראל (16.5.2017) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם נהג ברכבו בכיוון נסיעת המתלונן אשר רכב על אופניו ובין השניים החלו חילופי קללות. הנאשם תקף את המתלונן בכך שהיכה אותו באגרוף בפניו וכתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר באף. עמוד 5

בית המשפט קבע כי מתחם עונש הולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל ענישה נלווית וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (ב"ש) 54281-11-19 מדינת ישראל נ' מלינובסקי (28.6.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הגיע לבית המתלון ולאחר ויכוח בין השניים, המתלון יצא מביתו והנאשם החל לתקוף אותו באגרופים ללסת. המתלון נפל ארצה ואמר לנאשם כי אינו מתכוון להכותו חזרה ושוב ביקש ממנו לשוב לביתו אך הנאשם המשיך להכות את המתלון בפניו ובגופו. המתלון הצליח לברוח לביתו וכאשר סגר את הדלת הנאשם הצליח להיכנס לביתו, גרר את המתלון החוצה והושיב אותו על כיסא. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלון שברים בלסת התחתונה והוא נדרש לניתוח לתיקון השברים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר והועמד על 24 חודשי מאסר, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ת.פ. 27146-04-17 מדינת ישראל נ' בוקין (3.2.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה. על רקע סכסוך דרכים, תקף הנאשם את המתלון - נהג מונית בכך שהיכה בפניו מכת אגרוף, המתלון איבד שווי משקל ונפל על הקרקע ובעודו שרוע על הקרקע המשיך הנאשם להכותו באגרופים בפניו ובפלג גופו העליון כאשר המתלון אף נחבט מהקסדה שחבש הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון פצע מדמם בפניו וכן מספר שברים בעצמות האף, שבר במחיצת האף עם תזוזה קלה והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם כנע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. פסק הדין הוצג על ידי המאשימה והיה ראוי שתיידע את בית המשפט כי ערעור על חומרת העונש התקבל ועונשו של הנאשם על 12 חודשים, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

ת"פ (רחובות) 23623-09-17 מדינת ישראל נ' שהארי (30.12.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לפי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. לפי כתב האישום, התנהל ויכוח בין הנאשם והמתלון על רקע טענת הנאשם, כי המתלון נטל חפצים השייכים לו. הנאשם ניגש לעבר בית כנסת סמוך, הצטייד בקרש, חזר והיכה את המתלון מכה אחת, תוך שפגע בידו ובאוזנו. בתגובה, הצטייד המתלון בקרש ודפק בחוזקה על אופניו של הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלון שבר בכף היד וכן דימום באוזנו. בית המשפט קבע מתחם העונש הולם הנע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

ת"פ (תל-אביב) 50940-08-17 מדינת ישראל נ' נזרי (31.5.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את דודו על רקע סכסוך כספי בכך שנגח בראשו וכתוצאה מכך נפל המתלון. אז, כשהמתלון שרוע על הארץ, תקף הנאשם את המתלון בכך שבעט לו באמצעות רגליו בצלעותיו של המתלון, ברגלו ובפניו. כתוצאה ממעשה התקיפה, נגרמה למתלון חבלה חמורה בדמות שבר בפיקת הברך, כאבים בצלעות וכאבים באפו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ת.פ (באר שבע) 3035-12-15 מדינת ישראל נ' ברק (15.1.2015) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של חבלה חמורה בכך שחבט מכת אגרוף בפניו של המתלונן ומעוצמת המכה נפל על פניו ארצה ונגרמו לו חבלות בדמות שטף דם בעין, חבלה בשפה ובפנים, שבר בדופן קדמית של מערת הלסת מימין ובנוסף שיניו התותבות נשברו. המתלונן נזקק לטיפול רפואי במהלכו בוצע איחוי החתך בשפה ובאמצעות תפרים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט השלום דחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעה וסבר כי העונש הראוי הוא מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות אך מאחר והנאשם לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות מטעמי בריאות, הלך בית המשפט לקראתו כברת דרך והשית עליו מאסר מותנה, צו של"צ, קנס ופיצוי למתלונן. (פסק הדין הוצג על ידי ההגנה אך הוא אינו תומך בעתירתה לקביעת מתחם עונש הולם כמתחיל במאסר מותנה).

12. כמו כן, לא מצאתי כי יש ביתר פסקי הדין שהוצגו על ידי ההגנה לתמוך בעתירתה לקביעת מתחם העונש ההולם כמתחיל במאסר מותנה. ההפך הוא הנכון. בכל אחד ואחד מהמקרים, נקבע מתחם עונש הולם המתחיל ברף התחתון במספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. רק בת.פ 13630-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (4.7.2016) נקבע מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד למספר חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, אך מקריאת גזר הדין אפשר ללמוד הדבר מהמשקל הרב שנתן בית המשפט לנסיבות הייחודיות של אותו המקרה שם, לא נגרמה החבלה, באופן ישיר ממעשיו של הנאשם, אלא כתוצאה מדחיפתו ונפילתו על הרצפה. לא מצאתי כי אפשר לגזור ממקרה ייחודי ויחיד זה לעניינו כאן.

13. זאת ועוד, אף עניין טסמה אליו הפנתה המאשימה במעמד הדיון, אינו בר השוואה לעניינו, וזאת בשל שונות הנסיבות וחומרתן הרבה ביחס למקרה כאן. שם דובר על אירוע אלים מתמשך, חריג בחומרתו, בו מספר שלבים בהם לא נרתע הנאשם מלהכות את המתלונן פעמים רבות, מכות אגרוף בפניו בבטנו, בעיטות, בין היתר כאשר המתלונן מתבוסס בדמו. כתוצאה ממעשה התקיפה נגרמו למתלונן חבלות והוא הובהל מעורפל הכרה לבית החולים, מדמם מעינו ומראשו במספר מקומות. כמו כן, במקרה זה, הציגו הצדדים הסדר טיעון סגור לעונש כך שקשה להתחקות אחר כלל השיקולים העומדים בבסיסו.

דברים אלו נכונים גם בנוגע ליתר פסקי הדין אליהם הוגשו על ידי המאשימה לאחר הדיון, ביניהם: רע"פ 176/13 שי בן ארי נגד מדינת ישראל (20.2.2013), שם דובר בנאשם שהורשע באיומים ובחבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן על רקע סכסוך חנייה בכך שניגש אליו מאחור, היכה בראשו במכת אגרוף והמשיך להכותו ולבעוט בכל חלקי גופו אף שהמתלונן נפל על הקרקע. הנאשם לא חדל מעשיו גם כאשר המתלונן ישב בתוך שלולית דם שניגר מגופו. באותו מעמד איים על אשת המתלונן בכך שאמר לה "כמו שאני פרקתי את בעלך אני אפרק את הבן שלך". המתלונן פונה באמבולנס לבית החולים, עבר מספר ניתוחים וסבל מחבלות חמורות. מעבר לשוני בנסיבות ובחומרתן שהרי לא נדרש לשאלת קביעת מתחם העונש. ע"פ 4143/18 פרוק גית נגד מדינת ישראל (10.10.2018), שם דובר בנאשם אשר הורשע בבית המשפט המחוזי בחבלה חמורה על רקע תאונת דרכים, תקף הנאשם את המתלונן, הצמיד אותו למעקה הבטיחות, חנק אותו עד שנפל ארצה, לאחר מכן היכה את המתלונן באמצעות מטף לכיבוי אש. כתוצאה מהאירוע נגרם למתלונן שבר בגולגולת שנותח וקובע באמצעות ברגים וכן חתכים שונים. נקבע מתחם ענישה שנע בין 10-30 חודשים ואולם, מדובר באירוע חמור בהשוואה לעניינו של הנאשם, ואף יש בו ללמד על הרף התחתון של מתחם העונש הראוי שייקבע כאן.

14. עוד בקביעת המתחם יש לקחת בחשבון כי לעבירה של חבלה חמורה לנוכח טיבה ואופייה של החבלה שנגרמה לנפגע העבירה, נודעת חומרה יתרה, ולא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצד העבירה, עונש של שבע שנות מאסר. עם זאת ברי כי מתחם העונש ההולם נקבע בכל מקרה ומקרה לגופו על ייחודיותו וחומרתו, כאשר יש לקחת בחשבון האם התקיפה בוצעה בצוותא, האם היה שימוש בנשק קר או חם, משך התקיפה, הרקע לביצועה, תוצאותיה וכיוצ"ב.

15. ועתה לבחינת נסיבות המקרה כאן.

במעשיו האלימים פגע הנאשם בערכים המוגנים פגיעה בינונית. הנאשם אשר היה תחת השפעת אלכוהול תקף בידיו החשופות את המתלונן, אשר התכופף להרים את טלפון הנייד, וזאת על רקע חשד כי צילם אדם אחר. מדובר בפרץ אלימות ספורדי קצר, הכולל 2 מכות אגרופ ללא כל התגרות מצד המתלונן. לא נעשה שימוש בנשק קר או חם ולא נלוותה לאקט האלים אכזריות. במעשיו האלימים גרם הנאשם למתלונן חבלות ושברים; המטומות, שן שבורה, חתכים שונים ומרובים, שברים באף ובארובת העין. על הפגיעה הפיזית הקשה במתלונן יעידו תמונות החבלה והמסמכים הרפואיים (עת/3-עת/4). מעבר לכך שמדובר בתוצאות חמורות לכל הדעות שהרי הפגיעה במתלונן אינה פגיעה פיזית בלבד, אלא גם בפגיעה קשה בתחושת הביטחון והמוגנות. מדובר בפגיעה אשר מלווה את המתלונן עד היום, כפי שעולה מתצהיר נפגע העבירה (עת/5) והנזק אינו נמחה בקלות. בהערת אגב, אומר כי מתצהיר נפגע העבירה ומהמסמכים הרפואיים עולים נתונים נוספים שלא פורטו בכתב האישום המתוקן, אך נתתי משקל אך ורק לעובדות המוסכמות על הצדדים ולהן בלבד.

16. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי במקרה ייחודי זה, על אף חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם הקשות, מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם. ואנמק טעמיי.

18. כידוע, סטייה ממתחם העונש ההולם אפשרית רק בהתקיים החריגים הקבועים בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ועוסקים בקיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או בצורך מיוחד בהגנה על הציבור. סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא כי הנאשם "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בהקשר זה נפסק כי לשם סטייה מן המתחם יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה, והדבר נתמך בעובדות, ראיות ובתסקיר שירות מבחן המצביע על כך. כן נקבע לא אחת כי לתסקיר שירות המבחן מעמד נכבד (אך כמובן שאין בזה כדי לחייב את בית המשפט). ראו ע"פ 8377/18 ירושלמי נ' מדינת ישראל (31.7.2019); ע"פ 2125/18 דוד נ' מדינת ישראל (18.12.2018) (להלן: עניין דוד); לע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.1.2019).

בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) - בית המשפט העליון עמד על השיקולים המרכזיים

בהם יטה בית המשפט להפעיל את סמכותו ולחרוג ממתחם העונש ההולם בין היתר, אפשר למנות את השיקולים הבאים: "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...". עוד נקבע כי "שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה, המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

ודוק: הפעלת הסמכות בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד.

19. התסקירים בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה בגזר הדין ולא בכדי. יש באלו ללמד על הדרך בה צעד הנאשם. כנקודת פתיחה, מדובר בבחור צעיר בעל יכולות וכישורים, שהיה חשוף לאלימות בצעירותו ועשה שימוש באלכוהול לרעה ובסמים מגיל צעיר. הנאשם היה מעורב בפלילים מגיל צעיר ולחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, הפרת הוראה חוקית, הנאשם ריצה מספר תקופות מאסר, וכן עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים. הנאשם שהה במעצר בתיק זה בין 1.1.2020 ועד 26.4.2020, קרי תקופה של 4 חודשים בקירוב. לו היה מבקש הנאשם לתת את הדין בעודו במעצר, אין זה מופרך להניח כי היה משתחרר מספר חודשים לאחר מכן. אולם, הנאשם בחר בדרך הארוכה, רצופה בקשיים והתמודדויות. הנאשם השתלב והתמיד בהליך טיפולי שיקומי לאורך שנה וחצי, כאשר משך תקופה זו שהה כשנה בקהילה סגורה שהתנאים בה מחמירים וסיים אותה בהצלחה, לאחר מכן, השתלב בהוסטל בבית שמש ובמסגרת תעסוקתית, ועד לבניית תכנית המשך המותאמת לצרכיו וכוללת מעקב ופיקוח. זוהי למעשה ההזדמנות הראשונה שניתנה לנאשם להשתלב בהליך טיפולי והוא השכיל לנצלה. אין המדובר בהליך שיקומי קצר ומהיר, אלא בהליך אינטנסיבי, מפרך, מעמיק וכזה אשר נותן מקום רב לאופטימיות באשר לעתידו של הנאשם.

20. אינני רואה עין בעין עם המאשימה אשר סברה כי הנאשם עבר תהליך טיפולי "אך ורק" בתחום ההתמכרויות בעוד דפוסיו האלימים נדחקו לקרן פינה. מדובר בשני תחומים השזורים זה בזה באופן שאינו ניתן להפרדה. אזכיר, הנאשם ביצע העבירה על רקע התמכרותו ובהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול על כך אין מחלוקת. מכאן, התמקד תחילה הטיפול בתחום ההתמכרויות. הנאשם גילה יכולת לקיים שיח גלוי על דפוסיו השימוש בסמים ואלכוהול ועל התנהלותו תחת השפעת חומרים אלו וזאת מבלי לשלול קיומם של דפוסים אלימים מוקדמים באישיותו, אשר הוצאו מהכוח אל הפועל בעקבות השפעתו מסירת העכבות של האלכוהול. בהמשך ולאחר התקדמותו משביעת הרצון, נבנתה עבורו תכנית טיפולית עתידית. תוכנית טיפולית זו מותאמת לצרכיו של הנאשם, חודדו בה מוקדי טיפול, בין היתר בנוגע להבנת דפוסיו האלימות כדרך התמודדות במצבי מצוקה וכוללת טיפול תומך ומלווה על מנת להפחית סיכון לשחזור של התנהגויות גרגרסיות, ובכלל זה נטייה לתוקפנות, אימפולסיביות וקושי בשליטה בכעסים. נכון הדבר כי התהליך הטיפולי בו החל הנאשם טרם הסתיים ויש צורך להעמיק הטיפול ולשמרו בפרט בתחום האלימות, אך כבר עתה אי אפשר שלא להתרשם מכברת הדרך שעבר הנאשם, אשר שומר על יציבות תעסוקתית, ניקיון מסמים ונמנע ממעורבות שולית ועוברת חוק.

21. הנאשם ידע לנצל לטובה את המשאבים שהועמדו לרשותו על ידי גורמי הטיפול השונים, להפיק ולגייס את

היכולות והכוחות שלו לצורך צמיחה ושינוי מצבו, וכן התרשמו גורמי הטיפול מכישוריו החברתיים וממסוגלות יציבה לניהול אורח חיים אחראי ועצמאי. על כל אלו אין אלא לברך.

22. עוד אומר, עונשי מאסר לא השיגו את מטרתם והנאשם שב וביצע עבירות פליליות כאשר ברקע התמכרות לסמים ולאכזריות שלא טופלה. אני תמימת דעים עם בא כוח הנאשם כי רק טיפול אינטנסיבי בשורש העבריינות ובהתמכרותו של הנאשם לסם ולטיפה המרה, כשם שנעשה כאן, עשוי לשבור את מעגל העבריינות בו נתון הנאשם ולהשיבו לחברה כאזרח מן השורה.

23. מעבר להליך הטיפולי אשר נשא פרי, עומדות לנאשם נקודות זכות נוספות, בין היתר אפשר למנות את גילו של הנאשם; היותו רווק ואב לילדה בת 6; מאז ביצוע העבירה חלף זמן ניכר ואין טענה כנגד הנאשם בפרק זמן זה, כך שבהחלט אפשר לומר כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות; פרק הזמן בו שהה הנאשם במעצר ממושך ובין 1.1.2020 ועד 26.4.2020. כמו כן הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי וחסך את עדות המתלונן בשלב שמיעת הראיות. כך גם עשה בשלב הטיעונים לעונש כאשר המתלונן העיד אודות תצהיר נפגע העבירה והוא ויתר על חקירתו הנגדית; הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה. כך עשה בפני גורמי הטיפול כפי שאפשר ללמוד מהתסקירים, כך גם עשה בדברו האחרון. חשוב שייאמר כי בעת שעמד הנאשם וניצל את זכות המילה האחרונה, פנה הוא והושיט ידיו אל עבר המתלונן אשר נכח באולם בית המשפט, כמי שמבקש להשמיע את דברי החרטה והצער לא באוזני בית המשפט, אלא באוזני המתלונן. התרשמתי מכנות דבריו ומהחרטה האמיתית.

24. שירות המבחן העמיד לנגד עיניו את חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם ומצא להמליץ על העדפת שיקולי השיקום וככלל זה לאפשר לנאשם המשך תעסוקה, כגורם המחזק חלקים נורמטיביים באישיותו ובהתנהגותו, כאשר צו של"צ יבחר לנאשם מחד את חומרת העבירות אך יאפשר לנאשם פניות פיזית ורגשית להמשך הטיפול ולשיקום חייו. שירות המבחן אף ביקש להימנע מהטלת עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות בכדי למנוע חשיפה מחודשת ורגרסיבית לגורמים שוליים.

25. חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם אף עמדו לנגד עיני, מדובר במעשים חמורים אשר ככלל ובהתאם לעיקרון ההלימה המנחה, מחייבים ענישה ממשית ומוחשית. לנוכח מכלול הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם ובהם אף פרק הזמן בו שהה במעצר, היה מקום לגזור את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי. שקלתי האם כתחליף למאסר בפועל יש מקום לגזור על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וזאת אף בהתחשב באורכו של המאסר המותנה שעומד ותלוי כנגדו, ואולם מצאתי כי יהא בתוצאה זו כדי לפגוע בתהליך השיקומי וההתקדמות שהושגה עד כה והיא אינה משרתת את האינטרסים השונים ובהם האינטרס הציבורי.

26. כאן חשוב לומר כי שירות המבחן לא התייחס באופן ישיר ומפורש לעניין הארכת המאסר המותנה על אף שהתבקש לעשות כן, אך אפשר ללמוד זאת מאופיו החיובי של תסקיר שירות המבחן ומרוח הדברים. כך או אחרת, ההחלטה בשאלת הארכת המאסר המותנה מסורה לבית המשפט ולו בלבד. הליך גמילה מוצלח כשם שנעשה כאן מהווה שיקול נכבד ויש בו להשפיע על ההחלטה בדבר הארכת המאסר המותנה והן על סטייה ממתחם העונש ההולם.

27. להשלמת התמונה אפנה למספר פסקי דין (חלקם הוצגו על ידי בא כוח הנאשם) במקרים דומים ואף חמורים יותר ובהם כתבי אישום אשר נידונו בבית המשפט המחוזי, בהם ביכרו בתי המשפט השונים ענישה שיקומית על פני יתר שיקולי גמול והרתעה. ראה עניין אלאזם שהוזכר לעיל; ת.פ (מחוזי באר שבע) 16538-10-17 מדינת ישראל נ' בליאקוב (21.1.2021); עפ"ג (מחוזי חיפה) 22057-08-14 במאוחד עם עפ"ג 8573-09-14 שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות אלימות לרבות דקירתו של הקורבן. משיקולי שיקום, הורה בית המשפט על הארכת מאסר מותנה בן 12 חודשים. ערעור ההגנה על הכרעת הדין נדחה. ערעור המדינה על קולת עונש התקבל באופן חלקי, בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בהחלטה להאריך את המאסר המותנה אך הגדיל את תקופת הפיקוח והיקף שעות השל"צ. ערעור ההגנה על הכרעת הדין נדחה; ע"פ (חיפה) 56964-11-19 מדינת ישראל נגד דוידסקו (20.2.2020) - נדחה ערעור המדינה על קולת העונש. הנאשם הורשע בחבלה חמורה, בכך שהכה מכות אגרופ בפניו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שברים שונים באפו והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם כנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר ומצא לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והשית עליו מאסר מותנה, צו של"צ ועונשים נלווים; ת.פ (קרית גת) 68542-12-18 מדינת ישראל נ' רויטברג (18.12.2021).

28. לנוכח המקובץ ובנסיבות הייחודיות כאן מצאתי כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם וראוי לאפשר לנאשם, בעל יכולות וכישורים, אשר הוכיח עד כה כי ערך מאמץ לשינוי, אפשרות להמשיך התהליך השיקומי בליווי שירות המבחן. באיזון בין השיקולים השונים מצאתי כי יש לנקוט בענישה שיקומית, מוחשית וחינוכית בדמות צו של"צ ומבחן, שיהיה בה מחד להמחיש לנאשם את חומרת מעשיו ומאידיך יאפשר לו לשמור על המסגרת התעסוקתית בפיקוח ולווי הגורמים הטיפולים. אזכיר, כי ההליך אינו מסתיים כאן, באם חלילה ייכשל הנאשם בדרך ויחזור לעבור עבירות נוספות ואם לא יעמוד בתנאי צו השל"צ והמבחן, אפשר יהיה לשוב ולגזור את דינו מחדש. דומה כי לא רק האינטרס האישי של הנאשם יצא נשכר, אלא הציבור בכללותו.

בהקשר לכך אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.2019), בהקשר של עבירות מין חמורות אך הם נכונים גם כאן:

"חשיבותו של ההליך השיקומי, המסייע לנאשם לצאת ממעגל העבריינות ולהשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי, אינה נעוצה אך בטובתו של הנאשם, וההתחשבות בשיקולי שיקום אינה בבחינת הפעלת "מידת הרחמים" או התנהלות של לפני משורת הדין. אדרבה, יש בשיקולים אלה כדי לקדם את האינטרס של כלל הציבור, ואף להגן על קורבנות פוטנציאליים - לא פחות, ולעיתים אף יותר, משיקולי ההרתעה".

וכן לע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (12.11.2012) שם נאמרו הדברים הבאים:

"... אסור לו לאדם לפגוע בערכים המוגנים שזכו להגנה מיוחדת בחסות המשפט הפלילי. אדם החוטא לערכים אלה, מצופה לשלם את חובו לחברה ולשאת בעונש שקבעה החברה בגין מעשיו. יחד עם זאת, איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חבריה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חבריה,

בין היתר באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה. אין לבכר ערך על פני רעהו ודרך כלל כל מקרה נבחן לגופו....".

29. אבהיר כי התוצאה אליה הגעתי חריגה, וחלילה שלא יהא בה להעביר מסר מוטעה של סלחנות למי שנוקט באלמות לצורך פתרון סכסוכים ובכלל, אלא שיהא בה לשדר מסר לפיו בית המשפט יטה לבכר הליך שיקומי על פני שיקולים אחרים במקרים המתאימים. העדפת האינטרס השיקומי של הנאשם מהווה חלק מהאינטרס הציבורי.

תוצאה

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מורה על הארכת מאסר מותנה בן 6 חודשים שניתן בת"פ 8215-07-18 גזר דין מיום 15.8.2018, למשך שנתיים.
- ב. הנאשם יבצע 360 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן בתוך חודש ימים. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ בתוך שנה מיום אישור תוכנית השל"צ. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. צו מבחן למשך 12 חודשים. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ד. פיצויים בסך ₪ 10,000 אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 3). הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2021.
- ה. לבקשת הנאשם, הפיצויים ישולמו מתוך ערבון שהופקד מטעם הנאשם בהליך מ"ת 15065-01-20, בהתאם לכך, תנפיק המזכירות את יתר השוברים כאמור, ב- 10 תשלומים.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ב, 27 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.